

30 Μαΐου, 1989

[ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΠΙΚΗΣ,
ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στές]

ROLIS LEWIS,

Εφρεσείων,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφρεσβλήτων,

(Αναθεωρητική Έφρεση Αρ. 522)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής —
Διορισμοί/προαγωγές — Σχέδιο Υπηρεσίας — Εμπειρία και εφαρμογή
του — Δικαστικός έλεγχος — Εφαρμοστές αρχές — Πότε επειφάινει το
Δικαστήριο.

5

Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Δικαστικός έλεγχος — Εφαρμοστές
αρχές — Πότε το Δικαστήριο επειφάινει.

10

Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Δικαστικός έλεγχος — Εκτίμηση
γεγονότων — Είναι αποζημιωτικά έργο του αρμόδιου διοικητικού οργά-
νου — Κρίση του αρμόδιου οργάνου με βάση περιεχόμενο διδακτορικής
διατριβής ότι ο εφρεσβλήτης είχε γνώση θεμάτων σχετιζομένων με την
Εμπορική Ναυτιλία — Πρωτόδικη διαταγή καταθέσεως της διατριβής
ενώπιον του Δικαστηρίου — Αν σκοπός ήταν να κρίνει το Δικαστήριο
κατά πόσο το συμπέρασμα του οργάνου ήταν πεπλανημένο, η διαταγή
κακώς δόθηκε — Μόνο μαρτυρία εμπειρογνώμονα θα μπορούσε να ανα-
τρέψει το συμπέρασμα.

15

20

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί/προαγωγές — Αντιφατικές εκτιμήσεις
συγκεκριμένου στοιχείου αξίας (ικανότητα εκφράσεως) — Εμπιστευτική
έκθεση αξιολογούσα τον εφρεσείοντα στο θέμα ως εξαιρετο — Εκτίμηση
που έγινε την ίδια μέρα κατά την οποία είχε συνταχθεί η έκθεση, ότι η
απόδοση του αιτητή στο θέμα κατά τη συνέντευξη δεν ήταν ικανοποιητι-

κή — Δεν υπάρχει αντίφαση, γιατί η δεύτερη εκτίμηση αφορούσε αποκλειστικά την απόδοση στη συνέντευξη.

Έκδηλη υπεροχή — Πότε υπάρχει — Τεκμηριώνεται όταν μετά από συνεκτίμηση όλων των στοιχείων η υπεροχή του αιτούντος είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη. 5

Η Αίτηση Ακυρώσεως του εφεσείοντα εναντίον του διορισμού του ενδιαφερομένου προσώπου στη θέση του Γενικού Διευθυντή Εμπορικής Ναυτιλίας απερρίφθη. Η παρούσα έφεση προσβάλλει την πρωτόδικη απόφαση. 10

Ένα από τα κύρια παράπονα του εφεσείοντα ήταν ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν είχε τα προσόντα που προέβλεπε το σχέδιο υπηρεσίας. Συγκεκριμένα η εισήγηση ήταν ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν είχε “γνώση θεμάτων σχετιζομένων με την Εμπορική Ναυτιλία”. 15

Η Ε.Δ.Υ. έριχνε, με βάση το περιεχόμενο διδακτορικής διατριβής του ενδιαφερομένου προσώπου που είχε αξιολογήσει ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου, ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είχε τέτοια γνώση. Ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου, που είχε εκδικάσει πρωτόδικα την υπόθεση, διέταξε και παραισιόσθηκε ενώπιόν του η εν λόγω διατριβή. 20

Περαιτέρω ο εφεσείων υπεστήριξε ότι ήταν έκδηλα υπέρετος του ενδιαφερομένου προσώπου. 25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την έφεση απεφάσισε, διαφωνώντας του Δικαστή Σαββίδη:

- (1) Το Ανώτατο Δικαστήριο κατά την ενάσκηση της ακυρωτικής του δικαιοδοσίας δεν επεμβαίνει στον τρόπο, με τον οποίο η Ε.Δ.Υ. ερμήνευσε και εφάρμοσε σχέδιο υπηρεσίας, εκτός αν υπήρξε υπέρβιαση των ακριβών ορίων της διακριτικής της εξουσίας. 30
- (2) Η διαπίστωση του πραγματικού υποβάθρου της περιπτώσεως ανήκει στο αρμόδιο διοικητικό όργανο. Το Ανώτατο Δικαστήριο κατά την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας δεν επεμβαίνει, εκτός εάν οι διαπιστώσεις της Επιτροπής βασίζονται σε ανεπαρκή έρευνα ή είναι ανεδαφικές. 35
- (3) Η εκτίμηση των πραγματικών γεγονότων, επί των οποίων βασίζεται η απόφαση, είναι αποκλειστικά έργο του διοικητικού οργάνου. 40

νου. Ο ακυρωτικός έλεγχος είναι έλεγχος νομιμότητας. Επομένως λανθασμένα το Δικαστήριο προχώρησε σε πρωτογενή έρευνα του περιεχομένου της διδακτορικής διατριβής του ενδιαφερομένου προσώπου.

5

(4) Το τεκμήριο της νομιμότητας σπντηγορεί υπέρ της επάρκειας της έρευνας. εκτός όπου το τεκμήριο κλονίζεται ή δημιουργούνται αμφιβολίες από μαρτυρία ή στοιχεία στο φάκελο, που τείνουν να καταδείξουν το αντίθετο ή θέτουν σε αμφιβολία το θεμέλιο της έρευνας. Τέτοια μαρτυρία στην προκείμενη περίπτωση θα μπορούσε να είχε δοθεί από εμπειρογνώμονα σε θέματα Εμπορικής Ναυτιλίας αν ο τελευταίος κατέληγε σε διαφορετικές εκτιμήσεις σχετικά με το περιεχόμενο της διατριβής από εκείνες του Γενικού Διευθυντή.

10

15

(5) Η επίδικη απόφαση ήταν λογικά εφικτή στην Ε.Δ.Υ.

(6) Για να επιτύχει ο εφεσείων πρέπει να αποδείξει έκδηλη υπεροχή. Τέτοια υπεροχή είναι μόνον εκείνη, που προκύπτει αντιζημενικά και αναπόδευκα μετά από συνεκτίμηση όλων των στοιχείων.

20

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Frangoullides v. Public Service Commission (1985) 3 C.L.R. 1680,

Republic v. Xinari and Others (1985) 3 C.L.R. 1922,

30

Παπαφώτη και Άλλοι v. Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 831,

Der Parthogh v. Cyprus Broadcasting Corporation (1984) 3 C.L.R. 636,

35

Hadjimichael and Others v. Republic (1972) 3 C.L.R. 246,

Hadjisavvas v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

40

Lewis and Another v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2100,

Lewis and Another v. Republic (1986) 3 C.L.R. 60,

Karageorghis v. Republic (1982) 3 C.L.R. 435,

Demetriades and Others v. Republic (1983) 3 C.L.R. 842.

Έφεση.

5

Έφεση εναντίον της απόφασης του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Τριανταφυλλίδη, Π.) που δόθηκε στις 31 Ιουλίου, 1985 (Αρ. Προσφυγών 280/80 και 288/80)(1986) 3 Α.Α.Δ. 60, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του εφεσείοντος εναντίον του διορισμού του ενδιαφερομένου προσώπου στη θέση του Διευθυντή Εμπορικής Ναυτιλίας.

10

Μ. Χριστοδούλου, για τον Εφεσείοντα.

15

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος Δημοκρατίας Β', για τους Εφεσίβλητους.

Κ. Μιχαηλίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

20

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.: Την πρώτη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Γ.Μ. Πιζής.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης του τέως Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Μ. Τριανταφυλλίδη, με την οποία είχε απορριφθεί η προσφυγή του κ. Ρόλη Λούη εναντίον του διορισμού του κ. Σ. Σεργίου στη θέση του Διευθυντή Εμπορικής Ναυτιλίας.

25

Τρία είναι τα βασικά θέματα τα οποία εγείρονται στην έφεση και που πρέπει να απαντηθούν:-

30

(1) Κατά πόσο ο ενδιαφερόμενος κατείχε τα προσόντα που προβλέπει το σχέδιο υπηρεσίας για διορισμό στη θέση του Διευθυντή Εμπορικής Ναυτιλίας.

35

(2) Η ύπαρξη οποιασδήποτε αντίφασης μεταξύ της αξιολόγησης των υποψηφίων που έκαμε ο κ. Καζαμίας, πρώην Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων, ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, και της αξιολόγησης των υπηρεσιών του εφεσείοντα όπως περιέχονται στην εμπιστευτική έκθεση του 1980, και

40

(3) το βάσιμο του ισχυρισμού του εφεσείοντα ότι υπερείχε καταφανώς του ενδιαφερομένου και ότι η παραγνώριση της έκδηλης του υπεροχής τεκμηριώνει κατάχρηση εξουσίας.

5 Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε τα επίδικα θέματα σε δυο στάδια: Στο πρώτο έδωσε οδηγίες για την κατάθεση στο Δικαστήριο της διδακτορικής διατριβής του κ. Σεργίου προς το σκοπό ελέγχου της ορθότητας των εκτιμήσεων του περιεχομένου της από το Γενικό Διευθυντή. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του τελευταίου η διατριβή απεκάλυπτε γνώση θεμάτων εμπορικής ναυτιλίας εκ μέρους του ενδιαφερομένου.

10 Στο δεύτερο και τελικό στάδιο αποφασίστηκε ότι η διαπίστωση του Γενικού Διευθυντή ήταν εύλογη και συνεπώς ο αιτητής είχε τα ελάχιστα προαπαιτούμενα προσόντα για διορισμό στη θέση του Διευθυντή Εμπορικής Ναυτιλίας. Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. επικυρώθηκε ως εύλογη άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που παρέχει ο νόμος στο διορίζον Σώμα.

20 Το πρώτο θέμα που θα αποφασίσουμε αφορά τα προσόντα του ενδιαφερομένου, θέμα που προϋποθέτει ανάλυση του σχεδίου υπηρεσίας. Είναι αδιαμφισβήτητο ότι ο ενδιαφερόμενος είχε τα προσόντα που απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας εκτός από το προσόν που προβλέπεται στην παράγραφο 3(β) “..... Ευρεία πείρα εις θέματα σχετιζόμενα με την εμπορικήν ναυτιλίαν.” Σύμφωνα με την επιφύλαξη που περιέχεται στη συνοδευτική Σημείωση που ενσωματώνεται στο σχέδιο για την πλήρωση της θέσης την πρώτη φορά, κατοχή του προσόντος που απαιτεί η πρόνοια 3(β) δεν είναι απαραίτητη. Αρκεί να έχει “..... πείραν ή/και γνώσιν θεμάτων σχετιζομένων με την εμπορικήν ναυτιλίαν και πληρούν όλα τα άλλα απαιτούμενα προσόντα.”

35 Είναι παραδεκτό ότι ο ενδιαφερόμενος δεν είχε πείρα σε θέματα εμπορικής ναυτιλίας και το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο είχε γνώση θεμάτων που σχετίζονται με την εμπορική ναυτιλία. Επισημαίνεται ότι το σχέδιο δεν καθορίζει οποιοδήποτε επίπεδο γνώσης ούτε απαιτείται οι γνώσεις αυτές να αφορούν αποκλειστικά την εμπορική ναυτιλία. Είναι αρκετό αν σχετίζονται με την εμπορική ναυτιλία. Η ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του Σώματος που είναι επιφορτισμένο με την εφαρμογή τους. (Βλέπε, *Frangoullides v. P.S.C.* (1985) 3 C.L.R. 1680· *Republic v. Xinari and Others* (1985) 3 C.L.R. 1922· Έλλη

Λοιζίδη Παπαφώτη και Άλλοι v. Ε.Ε.Υ.(1989) 3 Α.Α.Δ. 831). Δικαστική ευχέρεια για επέμβαση παρέχεται μόνο όταν το σώμα που διορίζει υπερβαίνει τα ακραία όρια που καθορίζει το σχέδιο, και ερμηνεύει τις πρόνοιές του με τρόπο αντινομικό προς την ορολογία του. Οι λόγοι για τους οποίους αναγνωρίζεται διακριτική ευχέρεια στην Ε.Δ.Υ. στην ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας παρά το νομοθετικό τους χαρακτήρα, οφείλονται στην ιδιαίτερη θέση στην οποία βρίσκεται το Σώμα να συσχετίζει τις πρόνοιες των σχεδίων με τις ζωντανές ανάγκες της Δημόσιας Υπηρεσίας και τα καθήκοντα της θέσης που θα πληρωθεί. (Βλέπε, *Der Parthogh v. C.B.C.* (1984) 3 C.L.R. 636). Στην προκειμένη περίπτωση, ότι πρέπει να μας απασχολήσει, είναι κυρίως η εφαρμογή του σχεδίου, συγκεκριμένα κατά πόσο η διαπίστωση ότι ο ενδιαφερόμενος είχε γνώση θεμάτων που σχετίζονται με την εμπορική ναυτιλία, ήταν λογικά εφικτή.

Η διαπίστωση του υπόβαθρου των γεγονότων για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης ανάγεται στην αρμοδιότητα του διοικητικού οργάνου. Περιθώριο για επέμβαση στα πλαίσια του ακυρωτικού ελέγχου που προβλέπει το άρθρο 146 του Συντάγματος παρέχεται μόνο όταν οι διαπιστώσεις της Επιτροπής βασίζονται σε ανεπαρκή έρευνα ή είναι εξ αντικειμένου ανεδαιφικές. Στην απόφασή της ότι ο ενδιαφερόμενος είχε τις προβλεπόμενες γνώσεις, είχε αχθεί μετά τη διαπίστωση του Διευθυντή ότι ο κ. Σεργίου είχε μελετήσει την κυπριακή ναυτιλιακή νομοθεσία, θέμα που εμπίπτει στη σφαίρα γνώσεων της εμπορικής ναυτιλίας, και ότι η διατριβή του είχε σχέση με πλοίο σε ενεργό υπηρεσία, άλλη πηγή που απεκάλυπτε γνώσεις σε θέματα που σχετίζονται με την εμπορική ναυτιλία. Ότι ο Γενικός Διευθυντής ήταν αρμόδιος να εκτιμήσει τις γνώσεις του ενδιαφερομένου σε θέματα που σχετίζονται με την εμπορική ναυτιλία δεν έχει αμφισβητηθεί· ούτε θα μπορούσε τέτοιος ισχυρισμός να ευσταθήσει. Η αμφισβήτηση του εφεσείοντα αφορά την ορθότητα της διαπίστωσής του που είχε κατ' ακολουθίαν υιοθετηθεί και αποτελέσει το υπόβαθρο των διαπιστώσεων της Ε.Δ.Υ. στον τομέα αυτό.

Εκτός από τη θετική διαπίστωση του Γενικού Διευθυντή ως προς τα προσόντα του αιτητή, το τεκμήριο της νομιμότητας (ευρυθμίας) συνηγορεί υπέρ της επάρκειας της έρευνας που έχει διεξαχθεί, εκτός όπου το τεκμήριο αυτό κλονίζεται ή δημιουργούνται αμφιβολίες από μαρτυρία ή στοιχεία στο φάκελο που

5 τείνουν να καταδείξουν το αντίθετο ή θέτουν σε αμφιβολία το θεμέλιο της έρευνας. (Βλέπε *Hadjimichael and Others v. Republic* (1972) 3 C.L.R. 246). Τέτοια μαρτυρία στην προκειμένη περίπτωση θα μπορούσε να προέλθει από ειδήμονα σε θέματα εμπορικής ναυτιλίας που μετά από μελέτη του περιεχομένου της διδακτορικής διατριβής του ενδιαφερομένου κατέληγε σε διαφορετικές εκτιμήσεις από το Γενικό Διευθυντή ως προς το περιεχόμενό της (γνώσεις σε θέματα σχετιζόμενα με την εμπορική ναυτιλία).

10 Η εκτίμηση των ουσιαστικών γεγονότων που υποστηρίζουν ή συνθέτουν την απόφαση είναι αποκλειστικά έργο του αρμόδιου διοικητικού οργάνου. Η αναθεωρητική δικαιοδοσία του δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της πράξης· δηλαδή την επάρκεια της έρευνας και το εύλογο των διαπιστώσεων που γίνονται. Είναι εκτός της σφαίρας των αρμοδιοτήτων του αναθεωρητικού δικαστηρίου η εκτίμηση των ουσιαστικών γεγονότων. Επομένως ήταν εσφαλμένη η απόφαση του Δικαστηρίου να προβεί σε οποιαδήποτε πρωτογενή εκτίμηση του περιεχομένου της διδακτορικής διατριβής του ενδιαφερομένου προς το σκοπό ελέγχου της ορθότητας των διαπιστώσεων της Ε.Δ.Υ.. Είναι πρόδηλο ότι ο ευπαιδευτος τέως Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου ερεύνησε το περιεχόμενο της διδακτορικής διατριβής του ενδιαφερομένου για να αποκλείσει κάθε ενδεχόμενο δυσμενούς επηρεασμού του εφεσείοντα από εσφαλμένη εκτίμηση του περιεχομένου της. Στο βαθμό που η έρευνα του δικαστηρίου θα μπορούσε να φωτίσει το θέμα, έχει επιβεβαιώσει την αξιολόγηση του Γενικού Διευθυντή. Ανεξάρτητα από την έρευνα αυτή δεν έχει τεθεί τίποτε ενώπιον του Δικαστηρίου που να κλονίζει ή να δημιουργεί αμφιβολίες ως προς τις διαπιστώσεις του Γενικού Διευθυντή και κατ' ακολουθίαν της Ε.Δ.Υ. ως προς το περιεχόμενο της διδακτορικής διατριβής και τη συνάφειά της με θέματα που σχετίζονται με την εμπορική ναυτιλία. Καταλήγουμε ότι ο λόγος αυτός της έφεσης δεν ευσταθεί.

35 Το δεύτερο θέμα που θα μας απασχολήσει αφορά τις συστάσεις του Γενικού Διευθυντή. Η θέση Διευθυντή Εμπορικής Ναυτιλίας ήταν θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής. Ο εφεσείων και ο ενδιαφερόμενος υπηρετούσαν σε διαφορετικούς κλάδους. Από 1/10/77 ο εφεσείων υπηρετούσε στην Αρχή Λιμένων απ' όπου αποσπίαστηκε ως Ναυτικός Ακόλουθος στην Κυπριακή Υπάτη Αρχοστεία στο Λονδίνο. Ο ενδιαφερόμενος

υπηρετούσε ως Λειτουργός Παραγωγικότητας στο Κέντρο Παραγωγικότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Τόσο ο εφεσείων όσο και ο ενδιαφερόμενος υποβλήθηκαν, όπως και οι άλλοι υποψήφιοι για τη θέση, σε προσωπική συνέντευξη στην παρουσία του Γενικού Διευθυντή. 5
Μετά το πέρας των συνεντεύξεων και πριν από την αποχώρησή του, ο Γενικός Διευθυντής προέβη σε αξιολόγηση των υποψηφίων η οποία έχει καταγραφεί στο πρακτικό της Επιτροπής. Σύστησε τον ενδιαφερόμενο ως τον καταλληλότερο για προαγωγή. Τα σχόλιά του για τον εφεσείοντα ήταν κάπως μειωτικά: 10
ιδιαιτέρως, αναφορικά με την ευχέρεια έκφρασης. Χαρακτηρίστηκε ως “confused and confusing”.

Είναι η θέση του εφεσείοντα ότι η αξιολόγηση αυτή των ικανοτήτων του έρχεται σε αντίθεση με την αξιολόγηση των υπηρεσιών του για το έτος 1980 που ετοιμάστηκε την ίδια μέρα που έγινε η αξιολόγηση ενώπιον της Ε.Δ.Υ. Ενώ η ικανότητά του για προφορική έκφραση χαρακτηρίζεται στην εμπιστευτική έκθεση ως “Εξαιρετική”, με την προαναφερθείσα αξιολόγηση ενώπιον της Ε.Δ.Υ. τέθηκαν ερωτηματικά ως προς την ικανότητά του να 20
εκφράζεται με ευχέρεια και σαφήνεια. Αντιράσεις στην αξιολόγηση των υπηρεσιών των υποψηφίων κλονίζουν το υπόβαθρο των συστάσεων και παρέχουν λόγο για ακύρωση της απόφασης σε κάθε περίπτωση που οι συστάσεις είχαν αποφασιστική επίδραση στη λήψη της επίδικης απόφασης. Η εισήγηση του εφεσείοντα θα ευσταθούσε αν η αξιολόγηση του Γενικού διευθυντή ενώπιον της Ε.Δ.Υ. δεν περιοριζόταν, όπως συνέβη, στην απόδοση των υποψηφίων κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις. Δεν υπάσχει 25
επομένως αντίφαση μεταξύ της αξιολόγησης του έργου του εφεσείοντα στο συγκεκριμένο τομέα κατά το 1980, και των συστάσεων του Διευθυντή. Το γεγονός ότι οι συστάσεις του Διευθυντή αφορούσαν αποκλειστικά την απόδοση των υποψηφίων στη συνέντευξη και ότι εκτιμήθηκαν μέσα σε αυτό το πλαίσιο, είναι πρόδηλο από το πρακτικό της απόφασης της Επιτροπής: 30

“..... Η Επιτροπή, λαβούσα υπ’ όψιν τας εκτιμήσεις του Γενικού Διευθυντού του Υπουργείου όσον αφορά τας συνεντεύξεις, έκρινε ότι η απόδοσις του κ. Σεργίου ήτο σαφώς 40
υπερτέρα των άλλων από απόψεως προσωπικότητας, περιεχομένου και διατυπώσεως των απαντήσεων, ευρείας μορφώσεως, θετικότητας, ευθυκρισίας, ευρύτητος πνεύματος και ευφυΐας.”

Καταλήγουμε ότι ούτε ο δεύτερος λόγος της έφεσης δεν ευσταθεί.

5 Παραμένει να αποφασισθεί κατά πόσο ο εφεσείων υπερε-
 10 ρούσε καταφανώς του ενδιαφερομένου. Το κριτήριο που υιο-
 θετήθηκε στην υπόθεση *Hadjisavvas v. Republic* ((1982) 3
 C.L.R. 76) έχει καθιερωθεί από μεταγενέστερη νομολογία ως το
 κριτήριο για τον καθορισμό της ύπαρξης καταφανούς υπεροχής
 15 (βλέπε, *Hadjoannou v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041,
 20 *Spanos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1826). Η υπεροχή τεκμη-
 ριώνεται ως έκδηλη όταν μετά από συνεκτίμηση όλων των σχε-
 τικών στοιχείων και σύγκριση μεταξύ του αιτητή και του ενδια-
 φερομένου, η υπεροχή του αιτητή είναι αντικειμενικά αναντίλε-
 15 στη και αυταπόδεικτη (self evident).. Εξέταση των συγκριτικών
 στοιχείων φανερώνει ότι ο εφεσείων σε αντίθεση με τον ενδια-
 φερόμενο είχε πείρα σε θέματα εμπορικής ναυτιλίας. Επίσης
 20 μπορεί να λεχθεί με την επιφύλαξη ότι τα δυο μέρη υπηρετού-
 σαν σε διαφορετικούς τομείς και ότι η απόδοση του εφεσείοντα
 στην υπηρεσία ήταν οριακά καλύτερη από εκείνη του ενδιαφε-
 25 ρομένου. Από την άλλη, ο ενδιαφερόμενος είχε καλύτερα ακα-
 δημαϊκά προσόντα και όπως διαπίστωσε η Επιτροπή είχε πιο
 άρτια προσωπικότητα για τη διεύθυνση του Τμήματος που ο
 διοριζόμενος θα προΐστατο. Συνεκτιμώντας τις διεκδικήσεις
 των υποψηφίων για διορισμό, δεν μπορεί να λεχθεί ανεπιφύλα-
 30 κτα ότι ο εφεσείων υπερείχε του ενδιαφερομένου σε βαθμό που
 ο διορισμός του επιβαλλόταν εξ αντικειμένου. Η επιλογή του
 καταλληλοτέρου ήταν θέμα που ανάγεται στη διακριτική ευχέ-
 ρεια της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας.

30 Δεν υπάρχει περιθώριο για επέμβαση επομένως καταλήγου-
 με ότι η έφεση πρέπει να απορριφθεί και απορρίπτεται.

35 ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.: Είχα την ευκαιρία να διαβάσω εκ των
 προτέρων την απόφαση του Δικαστή Πικί και συμφωνώ με
 αυτή.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Συμφωνώ με την απόφαση του
 Δικαστή κ. Γ. Μ. Πικί, και δεν έχω τίποτε να προσθέσω.

40 ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της
 απόφασης του τέως Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με
 την οποία είχε απορρίψει την προσφυγή του εφεσείοντα ενα-

ντίον της απόφασης της εφεσίβλητης Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, με την οποία προάχθηκε ο κ. Σέργιος Σεργίου, το ενδιαφερόμενο μέρος στην προσφυγή, στη θέση του Διευθυντή Εμπορικής Ναυτιλίας. Δε θα ασχοληθώ με τα γεγονότα της προσφυγής που οδήγησαν στην επίδικη απόφαση γιατί αυτά αναφέρονται με λεπτομέρεια στην ενδιάμεση απόφαση του ευπαιδύτου τέως Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου (*Lewis and Another v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 2100), καθώς και στην τελική του απόφαση (*Lewis and Another v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 60).

5
10

Έχουν εγερθεί διάφορα θέματα στην παρούσα έφεση. Πριν όμως ασχοληθώ με τα θέματα αυτά θα επιληφθώ πρώτα με το θέμα κατά πόσο, εν όψει του περιεχόμενου των πρακτικών της συνεδρίας της εφεσίβλητης Αρχής, η επίδικη απόφαση ορθά λήφθηκε από την εφεσίβλητη Αρχή, όπως αποφάνθηκε σχετικά στην πρωτόδική του απόφαση ο ευπαιδευτος τέως Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

15

Για τους σκοπούς της παρούσας έφεσης θεωρώ αναγκαίο να κάμω αναφορά στο περιεχόμενο των πρακτικών ημερομηνίας 26/5/1980 στα οποία αναφέρονται τα σχετικά με τις συνεντεύξεις των υποψηφίων και την απόφαση της εφεσίβλητης Αρχής. Στα πρακτικά αυτά που βρίσκονται μπροστά μας διαβάζουμε τα πιο κάτω:

20
25

“.....

Εις την συνεδρίασιν παρίσταται και ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων κ. Παναγιώτης Καζαμίας.

30

.....

Ερωτήσεις επί θεμάτων γενικής φύσεως και κυρίως επί θεμάτων αφορώντων εις τα καθήκοντα της θέσεως, ως ταύτα αναφέρονται εις το οικειον Σχέδιον Υπηρεσίας, υπεβλήθησαν εις τους υποψηφίους τόσον υπό του Γενικού Διευθυντού του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων όσον και υπό του Προέδρου και Μελών της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας.

35
40

.....

Μετά το πέρας των συνεντεύξεων ο Γενικός Διευθυντής

εκφράζων τας κρίσεις και απόψεις του όσον αφορά τους υποψηφίους είπεν ότι επικρατέστερος από πάσης πλευράς είναι ο κ. Σεργίου, ο οποίος διαθέτει άριστα προσόντα, εκφράζεται ευκόλως, κατά εντυπωσιακόν τρόπον, τόσον εις
 5 την Ελληνικήν όσον και εις την Αγγλικήν γλώσσαν. Δεν έχει μεν πρακτικήν πείραν επί ναυτιλιακών θεμάτων, έχει μελετήσει όμως την Κυπριακήν Ναυτιλιακήν Νομοθεσία. Έχει επίσης συγγράψει διατριβήν, η οποία έχει σχέσιν τινά με πλοίον εν ενεργώ υπηρεσία.

10

Επιπροσθέτως διαθέτει πολύ ευχάριστον προσωπικότητα. Συνεχίζων ο Γενικός Διευθυντής ανέφερεν ότι είναι ικανοποιημένος ότι ο κ. Σεργίου έχει γνώσεις επί θεμάτων Εμπορικής Ναυτιλίας και διαθέτει το μορφωτικόν υπόβαθρον, το οποίον δύναται να τον βοηθήσει εις μίαν εξέλιξιν, και ότι είναι πεπεισμένος ότι ο κ. Σεργίου δύναται να ικανοποιήση πλήρως το Υπουργείον ως Διευθυντής του Τμήματος Εμπορικής Ναυτιλίας. Ιδιαιτέρως ετόνισε την ευκολίαν εκφράσεως του κ. Σεργίου και την ευστροφίαν πνεύματος την οποίαν ούτος επέδειξε καθώς και την ικανότητά του να αντιληφθή τα προβλήματα και να δώση λύσεις εις αυτά. Το νεαρόν της ηλικίας του κ. Σεργίου θα πρέπει να θεωρηθή ως πλεονέκτημα μάλλον παρά ως μειονέκτημα, διότι ούτος διαθέτει και σφρίγγος και δύναμιν, και επομένως θεωρείται
 15 ως ο καλύτερος των υποψηφίων.

20

25

Κατά την κρίσιν του Γενικού Διευθυντού ακολουθεί ο κ. Λούης ο οποίος, παρ' όλον ότι είναι καλός και κατέχει τα θέματα, είναι "confused and confusing", δηλαδή είναι ολίγον συγχυσμένον το μυαλό του, πράγμα το οποίον σημαίνει ότι δεν έχει εμβαθύνει και ενδιατριψεί πραγματικά εις το θέμα, ώστε να δύναται να αναλάβη την Διεύθυνσιν του Τμήματος Εμπορικής Ναυτιλίας.

30

35

Αποχωρήσαντος του Γενικού Διευθυντού του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων η Επιτροπή επελήφθη της αξιολογήσεως και συγκρίσεως των υποψηφίων μεταξύ των.

40

Όσον αφορά το απαιτούμενον υπό του Σχεδίου Υπηρεσίας

επίπεδον πολύ καλής γνώσεως της Αγγλικής, η Επιτροπή, βάσει των συνεντεύξεων και των λοιπών ενώπιόν της στοιχείων, έκρινεν ότι άπαντες οι υποψήφιοι δύνανται να θεωρηθούν ότι ικανοποιούν το Σχέδιον Υπηρεσίας.

5

Η Επιτροπή εμελέτησεν όλα τα ενώπιον αυτής στοιχεία - αιτήσεις μετά των σχετικών δικαιολογητικών και Προσωπικούς Φακέλους και Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων δημοσίων υπαλλήλων - και αφού έλαβεν υπ' όψιν την απόδοσιν ενός εκάστου των υποψηφίων κατά τας συνεντεύξεις, καθώς και τας εν προκειμένω απόψεις και κρίσεις του Γενικού Διευθυντού, κατέληξεν εις το συμπέρασμα ότι, βάσει της αξίας, προσόντων και πείρας καθώς και της αρχαιότητας των υποψηφίων δημοσίων υπαλλήλων, ο κ. Σέργιος Στυλιανού ΣΕΡΓΙΟΥ είναι ο καλύτερος όλων δια την υπό πληρωσιν θέσιν. Ούτος διαθέτει οργανωτικήν και διοικητικήν ικανότητα. Ωσαύτως έχει την απαιτούμενην υπό του οικείου Σχεδίου Υπηρεσίας 'γνώσιν θεμάτων σχετιζομένων με την εμπορικήν ναυτιλία', ως κατεδείχθη διά των απαντήσεων τας οποίας ούτος έδωσε κατά την συνέντευξιν. Η Επιτροπή έλαβεν ωσαύτως υπ' όψιν την εις αυτόν απονομήν υπό του Massachusetts Institute of Technology του 'Brooks Prize for the Best Master's Thesis' διά την διατριβήν (thesis) 'Transportation Costs and Oil Price'.

10

15

20

25

Η Επιτροπή έκρινε τον κ. Σέργιον Στυλιανού ΣΕΡΓΙΟΥ κατάλληλον και απεφάσισεν όπως προαγάγη αυτόν εις την μόνιμον (Τακτ. Προϋπ.) θέσιν διευθυντού του Τμήματος Εμπορικής Ναυτιλίας από 1.6.80."

30

Μια απλή ανάγνωση των πρακτικών οδηγεί στο συμπέρασμα πως οι κρίσεις και απόψεις του Γενικού Διευθυντή δεν αποτέλεσαν απλώς εκτίμηση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις αλλά και ισοδυναμούσαν με σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος ότι ο επικρατέστερος μεταξύ των υποψηφίων ήταν το ενδιαφερόμενο μέρος και για το λόγο αυτό δόθηκε ιδιαίτερη βαρύτητα σ' αυτές, ώστε η εφρεσίβλητη Αγωγή να μην κάμει τη δική της αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις και να καταγράψει στα πρακτικά της την αξιολόγηση αυτή.

35

40

Είναι άξιον απορίας πως ο Γενικός Διευθυντής του

Τμήματος, που την ίδια μέρα που έλαβαν χώρα οι συνεντεύξεις είχε ετοιμάσει και υποβάλει στην εφεσίβλητη Αρχή την εμπιστευτική του έκθεση για τον εφεσείοντα, που φέρει ημερομηνία 26/5/1980, την οποία υπόγραψε τόσο σαν αξιολογών λειτουργός 5 όσο και σαν προσυπογράφων λειτουργός κατάληξε σε τέτοιο συμπέρασμα. Ο Γενικός Διευθυντής που στην ολιγόλεπτη συνέντευξη των υποψηφίων εκφράστηκε για τον εφεσείοντα σαν “confused and confusing” και ότι δεν έχει ενδιαφέρει στο θέμα αυτό, στην αξιολόγησή του στην έκθεση που υπόβαλε την ίδια 10 μέρα για τον εφεσείοντα ύστερα από παρακολούθηση της δουλειάς του για ολόκληρο το χρόνο τον χαρακτηρίζει και τον βαθμολογεί ως εξής:-

“1. Απόδοσις: Ο βαθμός ποιοτικής και ποσοτικής αποδόσεως, αξιοπιστίας, ακριβείας και ταχύτητας εκτελέσεως της εργασίας.

Λίαν Καλός.

2. Αφοσίωσις εις το καθήκον: Ο ζήλος, η επιμέλεια, το ενδιαφέρον και η τυπικότης του υπαλλήλου προς την εργασίαν του, την τήρησιν του ωραρίου και την αξιοποίησιν του χρόνου εις παραγωγικήν εργασίαν.

Εξάίρετος.

3. Υπευθυνότης: Η προθυμία αναλήψεως ευθύνης, η συναισθησις της σοβαρότητος των καθηκόντων, η ορθή εκτίμησις των συνεπειών των πράξεων ή παραλείψεων, η εκδήλωσις πρωτοβουλιών εις την αντιμετώπισιν προβλημάτων και εκτελέσιν της εργασίας, η αυτοπεποίθησις και αξιοπιστία εις τας ενεργείας του.

Εξάίρετος.

4. Υπηρεσιακή Κατάρτισις: Η ενημέρωσις του υπαλλήλου επί των απαιτητών γνώσεων διά την εργασίαν του, η ικανότης αντιλήψεως και αφομοιώσεως νέων μεθόδων εργασίας, η γενική, ειδική ή επιστημονική κατάρτισις περί τον οικείον τομέα εργασίας του.

Εξάίρετος.

5. Ικανότης γραπτής εκφράσεως: Η ικανότης δι’ έγγραφον διατύπωσιν σκέψεων και απόψεων μετά σαφηνείας, ακριβείας, περιεκτικότητος, συντακτικής ορθότητος, πει-

στικότητας και ταχύτητας.

Λίαν Καλός.

6. Ικανότης προφορικής εκφράσεως: Η ικανότης προφορικής εκφράσεως των συλλογισμών και απόψεων. 5
Εξάιρετος.
7. Συνεργασία/Σχέσεις: Η διάθεση και προθυμία συνεργασίας μετά των συναδέλφων του, η διατήρησις ομαλών σχέσεων μετ' αυτών, η συμπεριφορά του προς αυτούς και το κοινόν, η διακριτικότητα, η ευγένεια, η κατανόησις προς τας αδυναμίας άλλων και η προσαρμοτικότητα προς το υπηρεσιακόν περιβάλλον. 10
Εξάιρετος. 15
8. Νοημοσύνη/Ευφύια: Η ικανότης να αντιλαμβάνεται και σκέπτεται ορθώς και ταχέως εις βάθος και ευρύτητα, και να εκφράζη ή/και διατυπώνη έγκυρον και δικαίαν γνώμην. 20
Λίαν Καλός.
9. Ικανότης επιλύσεως προβλημάτων. Η παρατηρητικότητα, προνοητικότητα, επινοητικότητα και διερευνητικότητα, η ικανότης εξασφαλίσεως, αναλύσεως και αξιολογήσεως δεδομένων, η επιδεξιότης, ενεργητικότητα και δημιουργικότης. 25
Εξάιρετος.
10. Διευθυντική /Εποπτική ικανότης. Η ικανότης να διευθύνη και εποπτεύη προσωπικόν, να συντονίζη και οργανώνη την εργασίαν και αξιοποιή αποτελεσματικώς το εις την διάθεσιν του ανθρώπινον δυναμικόν. 30
Λίαν Καλός.
11. Ηγετική ικανότης: Η ικανότης να εμπνέη εμπιστοσύνην, καθοδηγή και προάγη αρμονικάς σχέσεις, και η διά του παραδείγματος ενθάρρυνσις ηυξημένης αποδόσεως. 35
Λίαν Καλός.
12. Χαρακτήρ: Η δύναμις της αυτοκυριαρχίας και αντιστάσεως εις πιέσεις, η αντικειμενικότης, αμεροληψία, ευθύτης, φιλαλήθεια, υπόληψις, επιμονή, υπομονή, 40

συνέπεια και σύνεσης, η ψυχραιμία και το θάρρος εις την αντιμετώπισιν προβλημάτων και δυσκολιών.

Λίαν Καλός.”

- 5 Στο παρόν στάδιο αξίζει να σημειωθεί ότι το ενδιαφερόμενο μέρος έχει αξιολογηθεί από το Διευθυντή του Τμήματός του για την ίδια χρονική περίοδο, σύμφωνα με την εμπιστευτική έκθεση του Διευθυντή του Τμήματος στο οποίο εργαζόταν και η οποία βρίσκεται μπροστά μας, για τα ίδια θέματα ως εξής:-
- 10
“1.....	Λίαν Καλός.
2.....	Καλός.
3.....	Καλός.
4.....	Εξαιρετος.
15 5.....	Λίαν Καλός.
6.....	Καλός.
7.....	Καλός.
8.....	Λίαν Καλός.
9.....	Καλός.
20 10.....	Καλός.
11.....	Καλός.
12.....	Λίαν Καλός.”

- 25 Είναι φανερό πως η εκτίμηση του Γενικού Διευθυντή και οι απόψεις και οι κρίσεις που εξέφρασε ύστερα από την ολιγόλεπτη συνέντευξη των υποψηφίων μπροστά στην Επιτροπή, είναι εκ διαμέτρου αντίθετες και παρουσιάζουν μια διαφορετική εικόνα για τους δύο υποψήφιους από εκείνη των τελευταίων
- 30 εμπιστευτικών τους εκθέσεων και ιδιαίτερα όσον αφορά τον ερεσείοντα που η αξιολόγησή του για τον προηγούμενο χρόνο έγινε την ίδια μέρα της συνέντευξης.

- 35 Η Επιτροπή της οποίας ήταν καθήκον να αξιολογήσει την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις περιορίστηκε απλώς στο να λάβει υπόψη τις κρίσεις και απόψεις του Διευθυντή χωρίς η ίδια να κάμει καμιά αξιολόγηση των υποψηφίων. Όπως η ίδια η Επιτροπή αναφέρει στο σχετικό πρακτικό της αφού έλαβε υπόψη “... τας εκτιμήσεις του Γενικού
- 40 Διευθυντού του Υπουργείου όσον αφορά τας συνεντεύξεις έκρινε ότι η απόδοσις του κ. Σεργίου ήταν σαφώς υπερτέρα των άλλων”.

Στην τελική της εκτίμηση για τους υποψήφιους η Επιτροπή αναφέρει ότι "... έλαβεν υπ' όψιν την απόδοσιν ενός εκάστου των υποψηφίων κατά τας συνεντεύξεις, ...". Στα πρακτικά της συνεδρίας στην οποία λήφθηκε η επίδικη απόφαση δεν καταγράφονται οι αξιολογήσεις της Επιτροπής από τις συνεντεύξεις των υποψηφίων ώστε το Δικαστήριο να είναι σε θέση να κρίνει την ορθότητα της αξιολόγησης του Γενικού Διευθυντή. 5

Στην υπόθεση *Karageorghis v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 435, ένας από τους λόγους που οδήγησαν στην ακύρωση της επίδικης, στην υπόθεση εκείνη, απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ήταν η παράλειψη της Αρχής να αναφέρει στα πρακτικά την εκτίμησή της από τις συνεντεύξεις. Στη σελίδα 460 της εν λόγω απόφασης διαβάζουμε τα πιο κάτω:- 10

"Among other matters taken into consideration in preferring interested party Papaleontiou was 'the personal evaluation formed by the members of the Commission about each one of the candidates from their personal interviews'. In the absence of any record in the relevant minutes as to the result of the interview and in the absence of any indication as to whether a system of marking was adopted (see the *Badgades* case supra, at p. 428) so as to enable this Court to examine how and why it was reasonably open to the respondent to act upon the results of the personal interview, notwithstanding the substantially greater seniority of the applicant, such a general statement in the minutes of the respondent, as aforesaid, cannot have the effect of rendering the promotion of interested party Papaleontiou one which can be treated as having been properly decided upon in the exercise of the particular powers of the respondent." 20

Η γνώμη αυτή υιοθετήθηκε και σε άλλες αποφάσεις. Σχετική είναι και η απόφαση *Demetriades and Others v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 842. 25

Η εφεσβλήτη Αρχή αναφέρει στο σχετικό πρακτικό της ότι με βάση όλα τα κριτήρια έκρινε το ενδιαφερόμενο μέρος σαν το πιο κατάλληλο για προαγωγή. Είναι παραδεκτό στην προκειμένη περίπτωση πως ο εφεσείων είναι αρχαιότερος στην Υπηρεσία από το ενδιαφερόμενο μέρος και πως τα καθήκοντα 30

που εκτελούσε είχαν άμεση σχέση με την επίδικη θέση και κατείχε την ευρεία πρακτική πείρα στα σχετικά θέματα, που απαιτούσε το Σχέδιο Υπηρεσίας ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος δεν είχε παρόμοια ευρεία πείρα αλλά μόνο απλή γνώση των θεμάτων που προερχόταν από μελέτη της Κυπριακής Ναυτιλιακής Νομοθεσίας από τη συγγραφή της διδακτορικής του διατριβής η οποία έχει σχέση με πλοίο σε ενεργό υπηρεσία.

Ο εφεσείων πρωτοδιορίστηκε στην Υπηρεσία στις 15/7/1968 ως Λιμενικός Λειτουργός και Πλοηγός ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκε την 1/5/1976 ως Βοηθός Λειτουργός Παραγωγικότητας.

Όσον αφορά τα προσόντα του εφεσείοντα είναι προσόντα που σχετίζονται άμεσα με τα καθήκοντα της επίδικης θέσης και εμπίπτουν στην πρώτη υποπαράγραφο των απαιτούμενων προσόντων ενώ τα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους δεν σχετίζονται με τα καθήκοντα της θέσης αλλά καλύπτονται από την υποπαράγραφο 2 του Σχεδίου Υπηρεσίας.

Από όλα τα πιο πάνω μπορεί να βγει το συμπέρασμα πως η εφεσείβλητη Αρχή έδωσε υπερβολική βαρύτητα στις συνεντεύξεις με αποτέλεσμα να παραγνωρίσει τα άλλα κριτήρια της αξίας, προσόντων και πείρας, καθώς και της αρχαιότητας των υποψηφίων.

Ύστερα από τα πιο πάνω καταλήγω στο συμπέρασμα πως η παράλειψη της εφεσείβλητης Αρχής να καταγράψει στα πρακτικά τις δικές της εκτιμήσεις από τις συνεντεύξεις των υποψηφίων, αν πραγματικά έκαμε τέτοιες εκτιμήσεις, αποτελεί λόγο για ακύρωση της επίδικης απόφασης. Επίσης η παράλειψη της εφεσείβλητης Αρχής να κάμει τη δέουσα έρευνα στην αξία, προσόντα, αρχαιότητα και πείρα των υποψηφίων όπως πραγματικά αντανακλούνται στις εμπιστευτικές εκθέσεις του εφεσείοντα και του ενδιαφερομένου μέρους και να δώσει οποιοδήποτε λόγο γιατί η απλή γνώση σε θέματα σχετιζόμενα με την εμπορική ναυτιλία του ενδιαφερομένου μέρους κρίθηκε υπέρτερη της μακράς και ευρείας πρακτικής πείρας του εφεσείοντα, καθώς και η παράλειψή της να δώσει οποιοδήποτε λόγο γιατί η οκτάχρονη αρχαιότητα του εφεσείοντα σε σύγκριση με το ενδιαφερόμενο μέρος δε λήφθηκε υπόψη είναι ενδεικτικά της παράλειψής της εφεσείβλητης Αρχής να κάμει τη δέουσα έρευνα.

Για τους πιο πάνω λόγους κατάληξα στο συμπέρασμα πως η επίδικη απόφαση της εφεσίβλητης Αρχής πάσχει και κατά συνέπεια πρέπει να ακυρωθεί και η έφεση να επιτραπεί.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Συμφωνώ με την απόφαση του Δικαστή κ. Γ. Μ. Πική, και δεν έχω τίποτε να προσθέσω. 5

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.: Το αποτέλεσμα είναι ότι η έφεση απορρίπτεται κατά πλειοψηφία. 10

Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται κατά πλειοψηφία χωρίς έξοδα.